

Czy Księżyc zbudowana bardzo zaawansowana cywilizacja?

1 listopada 2022

W historii ludzkości rozprzestrzeniło się wiele legend związanych z Księżycem. Według niektórych z nich Księżyc pojawił się nagle na niebie a wcześniej go nie było. Swoje mity na temat powstania ziemskiego satelity mają również Chińczycy.

W starożytnej chińskiej księdze dynastii Tang, Yuyang Zazzu, napisano: „Podczas panowania Wen Zonga (809-840), Wang Xiucan i młodszy brat Zheng Renben udali się na górę Songshan i zgubili się. Spytał, skąd się wziął Księżyc i odpowiedział mu ze śmiechem: »Szanowni panowie, czy wiecie, że Księżyc składa się z siedmiu spiżarni? Księżyc jest jak kula, jest pusty. Blask Słońca odbija się od jego powierzchni. Budują go 82 tysiące rodzin, jestem jedną z nich«. Pokazał drogę, a potem zniknął z pola widzenia”.

Legenda mówi, że Księżyc nie emituje światła, a jedynie odbija słońce. Skąd ludzie z dynastii Tang wiedzieli o tym 1100 lat temu? Ale to nie wszystko.

Pewien stary chiński mnich pustelnik opowiedział o swoim przeszłym życiu setki milionów lat temu. Cywilizacja ludzka była wówczas bardzo zaawansowana. W tym czasie we wszystkich zakątkach świata znajdowały się duże miasta z bardzo wysokimi budynkami, w powietrzu dryfowały gigantyczne statki z tysiącami pasażerów. Dzięki rozwojowi nauki i technologii ludzie zaczęli myśleć o stworzeniu ciała niebieskiego, które mogłoby nocą oświetlać Ziemię. Ale księżyc powinien świecić jasno, nie po to, aby ludzie mogli spać, ale po to, aby nie było całkowicie ciemno.

Po przedstawieniu tego pozornie nie do pomyślenia pomysłu, poparły go wszystkie warstwy społeczeństwa. Dlatego cała

ludzkość zmobilizowała się do realizacji wspaniałego projektu. Stary mnich pracował wtedy jako inżynier i brał udział w budowie księżyca. Powiedział, że wewnątrz jądra księżyca znajduje się wiele skomplikowanych mechanizmów, przekładni, sprzętu energetycznego i innych urządzeń. W szczelinie między jądrem a powłoką Księżyca nie ma nic. Zewnętrzna warstwa to powłoka ochronna z grubej, kilkukilometrowej płyty metalowej.

Po kilku latach nieprzerwanej pracy ludzkość w końcu zakończyła budowę. Widoczna powierzchnia satelity została wypolerowana, aby w nocy odbijać światło słoneczne z powrotem na Ziemię. Aby Księżyc był stale oświetlony, prędkość jego obrotu obliczono w taki sposób, aby odblaskowa strona była zawsze zwrócona w kierunku Ziemi. Cały świat żarliwie i uroczyście obchodził dzień zakończenia budowy. Budowniczowie księżyca stali się najbardziej szanowaną grupą ludzi tamtych czasów i przez długi czas byli wychwalani.

Stary mnich z westchnieniem zauważył, że niestety wraz z rozwojem ludzkość coraz bardziej oddawała się swoim pragnieniom i zachciankom. Doprowadziło to do upadku moralnego. Wysoki stopień rozwoju cywilizacyjnego spowodował brak zasobów materialnych i problemy środowiskowe. W końcu ludzkość doznała wyniszczającej katastrofy, a Ziemia również została poważnie uszkodzona. Wszystko wróciło do prymitywnych czasów, rozwój rozpoczął się od nowa, a historia Księżyca zamieniła się w bajkę.

Co ciekawe nawet współcześni naukowcy znajdują dowody na to, że księżyc został stworzony sztucznie.

Średnica Księżyca wynosi $\frac{1}{395}$ średnicy Słońca, a odległość między Księżycem a Ziemią to $\frac{1}{395}$ odległości między Ziemią a Słońcem. Z tego powodu rozmiary Słońca i Księżyca wydają się wizualnie takie same. Takie zjawisko jest nietypowe dla astronomii i obecnie nie odkryto drugiego takiego zjawiska.

Księżyc zawsze zwrócony jest w stronę Ziemi tą samą stroną.

Ponadto tylna strona satelity bardzo różni się od widocznej nierównościami. Jeśli Księżyc jest naturalnym ciałem niebieskim Układu Słonecznego, to nie powinno tak być.

Orbity naturalnych satelitów są eliptyczne, podczas gdy orbita Księżyca jest bardziej kołowa (o promieniu 380 000 km).

Księżyc może być pusty. Od 1969 roku Stany Zjednoczone wysyłają statki kosmiczne do satelity na wyprawy naukowe. Na powierzchni zainstalowano sejsmografy. Jedno z zarejestrowanych trzęsień księżyca trwało ponad 55 minut. Słabe wahania stopniowo przekształciły się w silne. Maksymalna intensywność wynosiła około 8 minut, następnie amplituda stopniowo słabła, aż wszystko się uspokoiło. Przez cały czas trzęsienia księżyca trwało jakieś ciągłe dźwięczne dudnienie.

„Księżyc dzwonił jak dzwon”, powiedział Clive R. Neal, profesor geologii na Uniwersytecie Notre Dame (USA), w raporcie NASA z 2006 roku. Dlatego zakłada się, że wewnątrz Księżyca znajduje się pusta metalowa skorupa, a jej ciało pokryte jest luźną warstwą o grubości od 16 do 32 km. Fakty te sugerują, że Księżyc mógł zostać stworzony przez ludzi w przeszłości, ale nie zostało to jeszcze potwierdzone przez społeczność naukową.

Źródło: InneMedium.pl